

Commune
de Trois-Ponts
Gemeente
Trois-Ponts

À découvrir:
la promenade du
Faix du Diable (n°9)
au départ de Wanne

balise:
wegwijzer:

Te ontdekken:
de wandeling
Faix du Diable (n°9)
vanaf Wanne

© R. Warnotte

La légende du Faix du Diable

Saint Remacle venait de bâtir son monastère de Stavelot quand un ange lui apprit qu'un danger le menaçait: Satan, irrité par le succès de l'apôtre et prévoyant que l'abbaye lui causerait des difficultés, avait résolu de mettre fin à cela. Il venait, chargé d'un rocher de grès, pour le laisser tomber sur l'église, au moment où Remacle et ses frères seraient pieusement occupés à chanter les louanges du Seigneur. Le Saint comprit qu'il n'avait pas de temps à perdre... Ramassant toutes les veilles sandales qu'il put trouver dans les cellules, il emplit une hotte et en chargea l'un de ses moines. Puis il donna ses instructions à ce dernier et lui indiqua le chemin qu'il avait à suivre. Arrivé à Wanne, à quelques lieues de Stavelot, le rusé messager rencontra Satan, sa montagne de grès sur le dos. Le mauvais venait précisément de gravir une côte escarpée qui a conservé son nom: le Thier du Diable. Son visage ruisselait de sueur et ses narines soufflaient comme une soupape de locomotive. Dès qu'il aperçut le moine qui marchait vers lui et feignait une fatigue extrême, il lui demanda s'il était encore fort éloigné de Stavelot. L'autre, joignant le geste à la parole, vida sa hotte sur le chemin en lui montrant son tas de savates: "Jugez-en vous-même" dit-il, "tout cela était neuf quand je suis parti". À ces mots, Satan, qui trouvait déjà la marche assez longue, laissa tomber son fardeau en lâchant un énorme juron. Il venait de perdre son anneau d'or et on raconte qu'il est toujours là, coincé sous le Faix du Diable...

De legende van de Faix du Diable

Toen de heilige Remaculus in Stavelot zijn klooster bouwde, kwam een engel hem waarschuwen voor dreigend gevaar: Satan, die jaloeers was op het succes van deze apostel en zijn abdij, wilde er korte metten mee maken. Met een enorm blok zandsteen op zijn schouders trok hij op weg naar Stavelot om dit rotsblok fataal op de kerk te laten vallen op het moment dat Remaculus en zijn broeders godvruchtig bezig zouden zijn de lof van de Heer te zingen. Remaculus begreep dat hij geen tijd te verliezen had... Hij vulde een draagmand met alle oude, versleten sandalen die hij kon vinden in de kloostercellen, en riemde deze op de rug van een van zijn monniken. Daarna gaf hij deze monnik instructies en toonde hem de weg die hij moest volgen. In Wanne, een eindje van Stavelot, ontmoette de sluwe boodschapper Satan met zijn enorme brok zandsteen op zijn rug. De duivel had net de steile helling beklommen die sindsdien zijn naam draagt: le Thier du Diable. Hij zweette en hijgde als een paard. De monnik deed alsof hij totaal uitgeput was en elk moment kon instorten. Satan vroeg hem of het nog ver was tot Stavelot. De monnik kieperde daarop zijn rugzak om over de weg en wees naar de vele afgedragen oude sandalen: "Oordeel zelf maar", zei hij. "Toen ik in Stavelot vertrok, waren ze allemaal nieuw." Toen Satan dat hoorde, zonk de moed hem in de schoenen. Hij vloekte eens gruwelijk en liet zijn last ter plaatse vallen. Hij verloor daarbij zijn gouden ring en men zegt dat die daar nog altijd ligt, onder de Faix du Diable...

